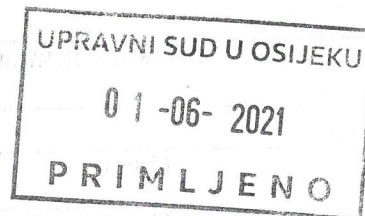

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-15/21-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda, Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i dr. sc. Sanje Otočan, članova vijeća te više sudske savjetnice Lane Štok, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TINEA d.o.o., Zagreb, Domagojeva 2 (OIB: 64920426402), kojeg zastupa opunomoćenik Boris Kostić, odvjetnik u Zagrebu, Strojarska 12A, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Frankopanska 1, Zagreb, radi poreza na promet nekretnina, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Usl-794/2020-7 od 13. listopada 2020., na sjednici vijeća održanoj 29. travnja 2021.,

p r e s u d i o j e

Poništava se presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: Usl-794/2020-7 od 13. listopada 2020. i sudi:

I. Poništava se rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-20/15-01/1957, URBROJ: 513-04-20-3 od 8. lipnja 2020. i rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnoga ureda Slavonija i Baranja, Ispostave Nova Gradiška, KLASA: UP/I-410-20/2014-01/763, URBROJ: 513-07-27-04/2015-10 od 15. travnja 2015.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju TINEA d.o.o., Zagreb, Domagojeva 2 (OIB: 64920426402) trošak upravnog spora u iznosu od 10.156,25 kn, u roku od 60 dana.

Obrazloženje

1. Pobijanom prvostupanjskom presudom odbijen je tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, KLASA: UP/II-410-20/15-01/1957, URBROJ: 513-04-20-3 od 8. lipnja 2020. i rješenja Ministarstva financija Republike Hrvatske, Porezne uprave, Područnoga ureda Slavonija i Baranja, Ispostave Nova Gradiška KLASA: UP/I-410-20/2014-01/763, URBROJ: 513-07-27-04/2015-10 od 15. travnja 2015.

VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

ODLUKA br. 42-15/21-4

PRAVOMOĆNA 29. travnja 2021.
(datum)

IZVRŠNA 17. lipnja 2021.
(datum)

UPRAVITELJ
sudske pisarnice

02. L. L.

Zagreb, 3. rujna 2021.

2. Navedenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnoga ureda Slavonija i Baranja, Ispostave Nova Gradiška KLASA: UP/I-410-20/2014-01/763, URBROJ: 513-07-27-04/2015-10 od 15. travnja 2015., kojim je poništeno privremeno porezno rješenje Ministarstva financija, Porezne uprave, Područnoga ureda Slavonski Brod, Ispostave Nova Gradiška KLASA: UP/I-410-20/2014-001/00763, URBROJ: 513-007-12-01/2014-0007 od 29. prosinca 2014. te je tužitelju, na poreznu osnovicu od 12.779.805,28 kn, utvrđena obveza poreza na promet nekretnina po stopi od 5 % u iznosu od 638.990,26 kn.

3. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedene presude zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, odnosno zbog svih razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", br. 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS). U žalbi, u bitnome, navodi da su pobijana prvostupanjska presuda i osporeno rješenje kontradiktorni. Tako, primjerice, prvostupanjski sud utvrđuje da je tužitelj stekao pravo vlasništva predmetnih nekretnina na temelju odluke suda – pravomoćnog zaključka Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu, poslovni broj: St-29/2011 od 12. studenoga 2014., dok tuženik utvrđuje da je pravo vlasništva stečeno na temelju pravnog posla – ugovora o ustupu potraživanja od 30. listopada 2014. Jednako tako, prvostupanjski sud utvrđuje da poreznu osnovicu čini iznos potraživanja iz stečajnog postupka nad trgovačkim društvom D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, ustupljenog tužitelju kao cesionaru od strane cedenta Ane Babić, dok, s druge strane, tuženik utvrđuje da je osnovica poreza na promet nekretnina naknada za ustup potraživanja. Dakle, riječ je o različitim pravnim osnovama za utvrđivanje poreza na promet nekretnina, različitim rokovima nastupa porezne obveze, što sve upućuje na zaključak da je tijekom postupka pred prvostupanjskim sudom i poreznim tijelima pogrešno utvrđeno činjenično stanje te je pogrešno primijenjeno materijalno pravo. Nadalje tužitelj navodi da je predmetne nekretnine stekao u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom trgovačkim društvom D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, a nekretnine je stekao na temelju zaključka Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu, poslovni broj: St-29/2011 od 12. studenoga 2014., kojim je tužitelju predmetna nekretnina predana u posjed te je izvršen upis prava vlasništva u zemljišne knjige. U takvoj situaciji, prema mišljenju tužitelja, porezna osnovica poreza na promet nekretnina može biti samo vrijednost koju je nekretnina ostvarila na javnoj dražbi u stečajnom postupku, odnosno može iznositi 5.911.546,83 kn, a nikako ne može predstavljati cjelokupno potraživanje koje je Ana Babić ugovorom o cesiji ustupila tužitelju. Na takav zaključak jasno upućuju i odredbe Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", br. 35/05., 41/08. i 125/11.), kao i odredbe Stečajnog zakona ("Narodne novine", br. 44/96., 29/99., 129/00., 123/03., 82/06., 116/10., 25/12. i 133/12.), a o čemu prvostupanjski sud nije vodio računa. Tužitelj nadalje ističe da je njegova pravna prednica Ana Babić raspolagala isključivo obveznopravnim zahtjevom prema stečajnom dužniku D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, pa ne postoji obveza plaćanja poreza na promet nekretnina na temelju ugovora o ustupu potraživanja, što proizlazi i iz mišljenja Porezne uprave od 28. svibnja 2015. Nadalje tužitelj navodi kako je Upravni sud u Osijeku presudom poslovni broj: Usl-1530/2018 od 12. ožujka 2019., povodom tužbe Ane Babić, poništio nezakonita rješenja poreznih tijela, utvrdivši kako ne postoji obveza plaćanja poreza na promet nekretnina na temelju sklopljenog ugovora o ustupu

potraživanja. Zbog navedenih razloga tužitelj predlaže poništiti pobijanu prvostupanjsku presudu, kao i rješenja poreznih tijela, uz naknadu troškova žalbenog postupka.

4. Odgovor na žalbu nije podnesen.

5. Žalba je osnovana.

6. Iz podataka spisa predmeta, dostavljenog ovome Sudu uz žalbu, proizlazi da je u konkretnom slučaju riječ o oporezivanju prometa nekretnina ostvarenog u postupku stečaja koji se provodio nad stečajnim dužnikom trgovačkim društvom D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, Nova Gradiška. Iz podataka spisa razvidno je da je tijekom stečajnog postupka, na ročištu održanom 9. travnja 2014., Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu, donio rješenje o dosudi poslovni broj: St-29/2011-298, ispravljenim rješenjem istog suda od 27. svibnja 2014., kojim su ponuditeljici Ani Babić dosuđene nekretnine k. č. br. 2589/2, 2780/3, 2781/8 i 2782/6, k. o. Nova Gradiška, za iznos od 5.911.546,83 kn, kao i pokretnine (strojevi i oprema) za iznos od 550.017,64 kn. Međutim, kako je Ana Babić imala razlučno pravo na predmetnim nekretninama, jer je, kako to proizlazi iz obrazloženja navedenog rješenja o dosudi, naplatu svoje tražbine u iznosu od 11.532.969,86 kn osigurala uknjižbom založnog prava na tim nekretninama, to je ista oslobođena plaćanja kupovnine za nekretnine. No, naloženo joj je platiti kupovninu za pokretnine, što je i učinjeno u roku određenom rješenjem o dosudi.

7. Slijedom toga, a u skladu s uvjetima određenim navedenim rješenjem o dosudi, Ana Babić je isplatom kupoprodajne cijene i pravomoćnošću rješenja o dosudi stekla vlasništvo predmetnih nekretnina. Dakle, prema podacima spisa, Ana Babić stekla je vlasništvo predmetnih nekretnina odlukom suda – i za to joj stjecanje nije bio potreban niti upis u zemljišne knjige, niti predaja u posjed (članci 114. i 126. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, "Narodne novine", br. 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12. i 152/14.). U istom je trenutku Ana Babić postala porezni obveznik poreza na promet nekretnina (članci 4. i 6. Zakona o porezu na promet nekretnina, "Narodne novine", br. 69/97., 26/00., 127/00., 153/02. i 22/11.).

8. Nadalje, iz podataka spisa proizlazi da je Ana Babić ugovorom o ustupu potraživanja od 30. listopada 2014., sklopljenim sa tužiteljem, svoja potraživanja prema stečajnom dužniku D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, ustupila tužitelju te je time tužitelj stupio u njezin pravni položaj u predmetnom stečajnom postupku. Slijedom toga, Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu, zaključkom poslovni broj: St-29/2011-337 od 12. studenoga 2014. predao je predmetne nekretnine u posjed tužitelju. Ovo uz obrazloženje da je Ana Babić u određenom roku platila kupovninu za pokretnine u cijelosti, dok je ista oslobođena plaćanja kupovnine za nekretnine, pa kako je rješenje o dosudi postalo pravomoćno stekli su se uvjeti da se nekretnine prenesu u vlasništvo i posjed kupcu. Ali, kako je podneskom od 3. studenoga 2014. Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu, obaviješten o navedenom ugovoru o ustupu, to je Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu, spomenutim zaključkom predmetne nekretnine predao u posjed tužitelju, a ne kupcu – Ani Babić.

9. Iz podataka spisa nadalje proizlazi da je prvostupanjsko porezno tijelo, nakon što je zaprimilo tužiteljevu poreznu prijavu, donijelo privremeno porezno rješenje KLASA: UP/I-410-20/2014-001/00763, URBROJ: 513-007-12-01/2014-0007 od 29. prosinca 2014., kojim je, na temelju navedenog zaključka Trgovačkog suda u Osijeku,

Stalne službe u Slavonskom Brodu, utvrdilo poreznu osnovicu poreza na promet nekretnina u iznosu od 5.911.546,83 kn (što odgovara najvišoj ponuđenoj cijeni tijekom stečajnog postupka) te je tužitelja utvrdilo poreznim obveznikom poreza na promet nekretnina u iznosu od 295.577,34 kn. Tako utvrđenu poreznu obvezu tužitelj nije osporavao.

10. Međutim, pozivajući se na obnovni razlog iz članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", br. 47/09. – dalje: ZUP) prvostupanjsko tijelo je rješenjem KLASA: UP/I-410-20/2014-01/763, URBROJ: 513-07-27-04/2015-10 od 15. travnja 2015. poništilo navedeno rješenje od 29. prosinca 2014. te je utvrdilo poreznu osnovicu u iznosu od 12.779.805,28 kn (što odgovara iznosu kojeg se tužitelj obvezao uplatiti Ani Babić kao naknadu za izvršeni ustup potraživanja) te je tužitelja obvezalo na uplatu poreza na promet nekretnina u iznosu od 638.990,26 kn. Ovo uz obrazloženje da je rješenjem od 29. prosinca 2014. pogrešno utvrđena porezna osnovica poreza na promet nekretnina, a time i iznos poreza te je pogrešno utvrđeno tko je predmetne nekretnine otuđio i na temelju koje isprave. Naime, analizirajući podatke spisa prvostupanjsko tijelo utvrđuje da je stvarni otuđitelj predmetnih nekretnina Ana Babić, a ne trgovačko društvo D. I. Stjepan Sekulić d.o.o. u stečaju, slijedom čega je, prema shvaćanju prvostupanjskog tijela, privremeno porezno rješenje od 29. prosinca 2014. trebalo ispraviti te novim rješenjem navesti stvarnog otuđitelja nekretnina i utvrditi drukčiju poreznu osnovicu.

11. Osnovano tužitelj u žalbi ukazuje na nezakonitost i nerazumljivost takve odluke. Prije svega, zato jer nije sasvim jasno zašto je prvostupanjsko tijelo nekretnine koje su na ročištu (dražbi) održanom 9. travnja 2014. postigle najvišu cijenu od 5.911.546,83 kn, već 15. travnja 2015. procijenilo na iznos od 12.779.805,28 kn.

12. Iz sadržaja rješenja od 15. travnja 2015. proizlazi da je prvostupanjsko tijelo kao ukupnu vrijednost nekretnina uzelo iznos kojeg se tužitelj obvezao isplatiti Ani Babić za izvršeni ustup potraživanja. Međutim, niti jedan dokaz u spisu, a posebice ne sadržaj predmetnog ugovora o ustupu od 30. listopada 2014., ne upućuje na zaključak da ustupljeno potraživanje Ane Babić prema stečajnom dužniku, odnosno iznos od 12.779.805,28 kn kojeg se tužitelj obvezao isplatiti za izvršeni ustup, predstavlja vrijednost predmetnih nekretnina.

13. No, čak i neovisno o navedenom, za ocjenu zakonitosti poreznih rješenja i prvostupanjske presude odlučno je to što u konkretnom slučaju uopće nisu ispunjeni uvjeti iz članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a za obnovu predmetnog upravnog postupka okončanog navedenim rješenjem, KLASA: UP/I-410-20/2014-001/00763, URBROJ: 513-007-12-01/2014-0007 od 29. prosinca 2014.

14. Naime, prema odredbi članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može se pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drukčijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

15. U smislu članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a pod novim činjenicama kao razlogom za obnovu ne treba smatrati činjenice koje su nastale tek po okončanju prijašnjeg postupka, već samo one koje su postojale u vremenu vođenja prijašnjeg postupka, ali se tada za njih nije znalo te je i činjenično stanje utvrđeno u prijašnjem postupku utvrđeno bez tih činjenica. Osim toga, te činjenice moraju biti i takve da bi

mogle dovesti do drukčijeg rješenja da su bile iznesene u prijašnjem postupku. Pod novim dokazima kao razlogom za obnovu postupka mogu se smatrati dokazi za koje se u prijašnjem postupku nije znalo, ali i oni dokazi za koje se znalo, no nije ih se moglo pribaviti niti upotrijebiti, a mogućnost njihova pribavljanja odnosno upotrebljavanja nastala je nakon okončanja prijašnjeg postupka.

16. U konkretnom slučaju sve su činjenice na koje se poziva prvostupanjsko tijelo u rješenju od 15. travnja 2015. postojale još u vrijeme donošenja privremenog poreznog rješenja od 29. prosinca 2014. i o svim tim činjenicama porezna tijela nedvojbeno su već tada imala sva relevantna saznanja. Navedeno sasvim jasno proizlazi iz priloga dostavljenih uz poreznu prijavu, ali i iz sadržaja dopisa Porezne uprave, Područnog ureda Slavonija i Baranja, KLASA: 410-01/14-01/19, URBROJ: 513-07-27/15-07 od 25. veljače 2015. u kojem se Ispostavu Porezne uprave u Novoj Gradiški upućuje na sadržaj ranijeg dopisa od 11. prosinca 2014. u prilogu kojeg su dostavljeni svi dokazi i sudske odluke na temelju kojih je trebalo utvrditi poreznu obvezu Ani Babić (koja je nekretnine stekla "kupovinom putem suda") i tužitelju (koji je nekretnine stekao "ustupanjem od strane Ane Babić iz Zagreba – prvog kupca"), kako je to opisano u navedenom dopisu. Pri tome valja reći da to što su u ranijem postupku određene činjenice eventualno pogrešno pravno kvalificirane nije valjan razlog za obnovu upravnog postupka u smislu članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a.

17. Prema tome, u konkretnom slučaju nisu bili ispunjeni uvjeti za primjenu izvanrednog pravnog lijeka iz citiranog članka ZUP-a (obnovu postupka), na način kako su to učinila porezna tijela, pa se već zbog navedenog ni pobijana presuda ni rješenja poreznih tijela nisu mogla ocijeniti zakonitim.

18. Slijedom izloženog, valjalo je na temelju članka 74. stavka 2. ZUS-a poništiti pobijanu prvostupanjsku presudu, kao i rješenja poreznih tijela. Budući da je ovaj Sud poništio prvostupanjsku presudu, promijenjen je uspjeh stranaka u sporu, odnosno tužitelj je uspio u sporu u cijelosti zbog čega mu, u skladu sa člankom 79. stavkom 4. ZUS-a, pripada pravo na naknadu troškova upravnog spora. Pri tome je visina troškova određena u okvirima Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15. – dalje: Tarifa) te je tužitelju, u skladu sa zahtjevom za naknadu troškova specificiranom na raspravi održanoj 6. listopada 2020., priznat trošak sastava tužbe u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23/1. Tarife) i trošak zastupanja na raspravi održanoj 6. listopada 2020. također u iznosu od 2.500,00 kn (Tbr. 23/2. Tarife). Tužitelju je trebalo priznati i trošak sastava žalbe izjavljene protiv prvostupanjske presude (Tbr. 23/3. Tarife) u iznosu od 3.125,00 kn, što sve uvećano za pripadajući porez na dodanu vrijednost (Tbr. 42. Tarife) iznosi 10.156,25 kn.

U Zagrebu 29. travnja 2021.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

